

La família del segle XXI

Com posicionar-se davant aquesta realitat?

L'estructura de la família ha canviat molt, sobretot al segle XXI. Aquesta important transformació ens afecta a tots: infants, adolescents i adults. De les relacions estables entre pares i fills hem passat a diferents tipus de famílies amb diverses formes de composició, i configuració dels rols de parella i de relacions amb la parentela. Aquests canvis socials afecten des del més estricte funcionament privat fins als àmbits interpersonals, socials i jurídics.

Avui en dia les múltiples formes d'organització familiar fan que protagonistes hagin de respondre a noves preguntes i situa canvis han estat molt ràpids. En només dues generacions s'ha inventall que inclou, a més de la família tradicional, les monoparentals amb un sol progenitor –habitualment la mare–, les reconstituïdes amb noves parelles que es fan després d'un divorci i que poden ser fills d'agrupaments anteriors, les adopcions i les famílies encara poc d'homosexuals.

La millora en les llibertats d'elecció que ofereix una societat democràtica com les persones puguin prendre decisions importants en les seves vides per tractar el més feliços possible. Ja no té sentit suportar una situació d'infelicitat o com a tota la vida. Sens dubte això és un guany, però no podem negar que també hi ha patiments i tot un seguit de reajustaments en el nostre estil de vida, pels quals nosaltres, acostumats ni tenim prou experiència.

Malgrat que encara no tenim prou informació consolidada moltes investigacions sobre el tema remarquen que davant de tots aquests canvis en l'estructura familiar, el que és més important és la qualitat dels vincles emocionals i de cura entre pares i fills, més enllà del model que adopti la nova família.

Aquesta qualitat dels vincles és el que caldrà preservar tot i les turbulències que segur que apareixeran. Anomenem aquests aspectes que cal tenir en compte perquè aquests canvis, més o menys sobtats: la separació, no interfereixin negativament en el bon desenvolupament dels fills implicats, fonamentalment els més fràgils i els més petits.

"La qualitat dels vincles emocionals és més important que l'estructura familiar"

- **Els nens han de poder ser nens i els adults, adults.** L'adult no pot abandonar mai el rol de protegir al menor. Si la situació és molt conflictiva, a vegades pot ser difícil empatitzar amb el patiment del fill/a, que és la peça més feble, per edat i per les conseqüències d'una decisió de la qual no n'ha pres part.
- **Ser capaços de donar una explicació de les raons de la separació.** El raonament ha de ser suficientment aclaridor de l'edat i de la capacitat de comprensió del fill/a, sense entrar en aspectes que corresponen a la intimitat de la parella només afegirien més confusió.
- **Els adults no han d'implicar els fills/es en els seus dubtes.** Els pares/mares han de resoldre les seves qüestions i no de desorientació, naturals en situacions com aquestes, ells mateixos. Han de protegir als fills/es d'una incertesa que no els pertany. Un exemple seria valorar bé el moment per introduir en la convivència una nova parella. El moment millor seria quan tingui una raonable seguretat i es pensi que el fill o fills estan emocionalment preparats per assumir un canvi més.
- **Els pares hauran de trobar les seves estratègies per autocuidar-se.** L'adult ha de recuperar forces i així no carregar amb allò que és part de la vida dels adults. Es tracta de trobar la manera d'atendre els problemes de parella sense desfermar dificultats o problemes que generen en els fills.
- **Els canvis, encara que siguin per bé, sempre ens desestabilitzen.** És important trobar la manera en què tots sapiguem serà el nou ordre familiar per preparar-se, parlar-ne i reflexionar-ne amb la màxima calma possible.

En definitiva, sigui quina sigui la gran conflictes de parella és important que resolguin els seus problemes e implicant el menys possible als fills procés. Independentment del resultat resolució de la crisi conjugal és necessari que els pares trobin la millor manera de reorganitzar la vida amb el diàleg i l'acord entre ells, amb l'ajuda professional, mantenint la distància i els vincles afectius que permeten el desenvolupament emocional dels fills en aquesta situació. Evidentment, no és una tasca fàcil però ni ara ni mai hi ha hagut sortides fàcils a problemes complexos i els canvis en les relacions familiars i en la cria dels fills són qüestions de cabdal importància pel benestar de tots els membres de la família.

Llegeix més articles a **"la càpsula"**

Visita la web de **Sant Pere Claver - Fundació Sanitària**

C. Vila i Vilà, 16 08004 Barcelona | Tel. 93 442 39 03
info@spcsalut.org | www.spcsalut.org